

men for Landbruget i det hele, at man vil paalægge det ny Byrder. Derfor vil jeg udtale, at mit Standpunkt er det samme, som det var, da Sagen sidst var for. Jeg kan ikke forstaa, at man behøver saadanne Undtagelser fra Loven. Det forekommer mig, at Staten har en Pligt til at sørge ikke alene for de Børn, der sulde, og for de gamle, der lide Nød, men ogsaa for de Individier, der blive Invalider under deres Arbejde. Det har jo imidlertid ikke kunnet gennemføres, og derfor vil jeg slutte mig til Forslaget, hvilken Form det nu end faar efter Afstemningen over de enkelte Ændringsforslag. Jeg kan dog ikke nægte, at der er enkelte Forslag, som jeg ikke rigtig forstaa, og at jeg paa enkelte Punkter hellere vil slutte mig til Mindretallets Forslag. Jeg vil for det første sige med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal under Nr. 42 om, at der skulde indskydes et nyt Kapitel, at jeg sympatiserer meget med dette Forslag, og jeg kunde naturligvis ønske, at der kunde komme noget frem i den Retning, men jeg forstaa godt efter de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Minister og fra enkelte Medlemmer, at det ikke kan ventes, at denne Lov gaar igennem, hvis et saadant Forslag bliver vedtaget, og jeg vil derfor ikke stemme for det. Jeg kan imidlertid oprigtigt talt ikke indse, hvorfor vi ikke skulde have Jordbruget og de andre Erhverv med under Loven. Man siger her, at det er de farlige Haandværk, som man skal staffe en Invaliditetsbestyttelse for, men det Bergste Forslag fra tidligere Tid havde jo opstillet Jareklasser for de forskellige Erhverv, grundede paa statistiske Beregninger, og der stod Jordbruget som et af de farlige Erhverv; det stod i alt Fald nærmere ved de mest farlige end ved de mindst farlige. Tager man det hele i Genemsnit, vil det ogsaa vise sig, at de Erhverv, der bruge Maskinkraft, ikke ere i høj Grad farligere end de almindelige Erhverv, som Haandværk og Jordbrug ere. Jeg tror altsaa at det havde været ønskeligt at faa det hele med, men det kan jo ikke gøres. Hvis det lykkes at faa Ændringsforslag under Nr. 42, der i og for sig ikke er fyldestgørende, vedtaget, vil man jo udsætte Loven for at sprænges, og man vilde hindre, at man i en nær Fremtid, efter at Forslaget, som det foreligger fra Flertallets Side, er vedtaget, søger at komme til en bedre Løsning af Spørgsmaalet i sin Helhed. Med Hensyn til de enkelte Forslag ønsker jeg at sige, at jeg finder, at det er en meget farlig Bestemmelse, der staar i Flertallets Ændringsforslag Nr. 1 om egen grov Uagt-

somhed og om den Stade, der er tilføjet vedkommende af andre. Det er tilstrækkelig omtalt fra anden Side, hvorfor det er farligt at vedtage en saadan Ændring, og jeg har personlig Erfaring for, at den ærede Minister har Ret i sin Udtalelse, thi jeg har ikke en, men flere Gange oplevet at have Arbejdere liggende paa Taget af min Bygning, og jeg har ikke ved Paabud været i Stand til at tvinge dem til at tage Hæb om Livet, medens de arbejdede deroppe; jeg har derfor maattet gaa min Vej for ikke at være til Stede og se derpaa. Jeg har for saa vidt staaet uden Ansvar, som det ikke har været mig muligt at tvinge dem, men jeg synes alligevel, det er en slem Ting uden videre at indlætte saadanne Udryk i Loven, og jeg vil derfor stemme for Ændringsforslaget Nr. 2, da det forekommer mig, at det alligevel hører til Undtagelserne, at Folk ved grov Uforsigtighed udsætter sig selv for at blive Invalider. Endnu vanskeligere kan jeg indlade mig paa at stemme for det Punkt, hvorved man mener at burde udelukke den, der tilføjes forsættelig Stade af andre, thi der er det virkelig en Ubillighed, at den, der lider Skaden, derfor skal være udelukket fra at støttes. Med Hensyn til Lovforslagets § 2, i hvilken det forklares, hvad en Arbejder er, skal jeg ikke nægte, at jeg har været meget glad ved at høre den ærede Ministers Forklaringer, men jeg vilde rigtignok ønske, at de kunde faa Udryk i selve Loven, thi for almindelige Mennesker er det virkelig ikke let at finde ud af, hvornaar man har en Arbejder i sin Tjeneste, for hvem man skal have Ansvar. Efter Ændringsforslag Nr. 16 siger Udvalget med Hensyn hertil: „Det samme gælder for saadanne, der, uden at udøve nogen af de under Punkt 4 hørende Haandværksnævninger, bestæftige Arbejdere ved et Arbejde i Bygningshaandværk, som maa antages at strække sig ud over 6 Dage for en enkelt Mand.“ Ude paa Landet have vi ganske vist nogle faglærte Mestere i de forskellige Haandværk, men vi have ogsaa mange, der ikke ere det, men som bestæftige Arbejdere og paatage sig Arbejde. Jeg har i dette Øjeblik en Mand, der skal bygge et Hus for mig, men for Øjeblikket sidder han og kløver Sten paa Marken. Har jeg saa Ansvar for ham, naar han kommer til Stade ved at kløve Sten? Det kan jeg ikke finde ud af! Naar man antager en Brøndgraver eller hans Svend til at grave Brønd, har man Ansvar, hvis man tager Svenden alene, men ikke, hvis man tager Mesteren med? (Afbrudelse.) Ja, saaledes blev det vist sagt her, den ærede Minister imødegik det, men hvorledes det er, er ikke tilstrækkelig klart